

На думку автора доповіді закон є закон й його порушення не може бути виправданим ні якими причинами.

Висновок. На думку автору доповіді підприємці зобов'язані керуватися не своїми корисними інтересами, але виконувати всі правила, які встановлені у соціуму підприємців. Порушення будь-яких законів зобов'язане каратися. До речі, відмова, ухилення від цього теж є порушенням правил (посадових обов'язків) і теж веде до відповідальності.

Література:

1. Бабайлов В.К. Предпринимательство: концепция новой парадигмы. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць харківського національного автомобільно-дорожнього університету*. 2013. №1(4). С. 9 – 13.

2. Бабайлов В.К., Шершенюк О.М. Конспект лекцій «Соціальна відповідальність» для студентів спеціальностей 051 «Економіка», 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Х.:ХНАДУ, 2022. 37 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

*Дмитрієва О.І., д.е.н., професор
Тимченко О.С., аспірант*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Вдосконалення транспортного обслуговування населення та виробництва наразі є найважливішою складовою соціального-економічного розвитку та відновлення нашої держави, особливо в умовах військових дій. На сучасному етапі важливим шляхом відновлення транспортної інфраструктури України є саме інноваційний вектор його розвитку. Важливою задачею забезпечення якості автомобільних перевезень багато в чому залежить від інноваційної складової транспортних послуг. Тому при відновленні та розвитку підприємств автомобільного транспорту особливу увагу слід приділити саме управлінню інноваційного розвитку.

Ефективність формування та реалізації управління залежить від того, наскільки правильно визначено об'єкт. На сучасному етапі при формуванні об'єкта при управлінні інноваційним розвитком транспортних підприємств виступають окремі показники. Однак такий підхід не зовсім відповідає сучасним вимогам, які передбачають застосування управлінських впливів на процеси, що формують інноваційний розвиток підприємств автомобільного транспорту.

До розгляду об'єкта управління пропонується використовувати підхід, запропонований у роботах [1], який передбачає такі етапи: формування проблеми управління; постановка цілей управління об'єктом; розмежування об'єкта управління та зовнішнього середовища, визначення характеру взаємовідносин між ними; уточнення чи моделювання об'єкта управління;

встановлення особливостей та властивостей об'єкта управління; інформаційне забезпечення зв'язків між об'єктом, суб'єктом та завданнями управління.

На першому етапі на обґрунтування об'єкту управління необхідно розглянути економічну сутність категорії «інноваційний розвиток». В загальному значенні інноваційний розвиток – це вдосконалення системи (об'єкта) на основі інновацій. Інноваційний шлях розвитку підприємства можливий за умови повсюдного впровадження інновацій, інвестицій та впровадження інноваційних процесів, як основи ринкового господарювання, зокрема формування структури виробництва та його технічної бази, вдосконалення систем управління [2]. Таким чином інноваційний розвиток підприємств автомобільного транспорту - це вдосконалення транспортних послуг шляхом впровадження інноваційних процесів.

На наступному етапі обґрунтування об'єкта управління необхідно визначити цілі підприємств автомобільного транспорту у сфері управління інноваційним розвитком. Враховуючи стратегічну роль транспортного комплексу в забезпеченні конкурентоспроможності України розроблена Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року. Метою Стратегії є створення інтегрованого до світової транспортної мережі безпечно функціонуючого та ефективного транспортного комплексу України, задоволення потреб населення у перевезеннях та покращення умов ведення бізнесу для забезпечення конкурентоспроможності та ефективності національної економіки [3]. При управлінні інноваційним розвитком підприємств автомобільного транспорту основною метою є збільшення прибутку підприємства та задоволення вимог споживачів шляхом безупинного розвитку НТП, впровадження нововведень, проведення змін в діяльності підприємства.

Наступним етапом обґрунтування об'єкта при управлінні інноваційним розвитком підприємств автомобільного транспорту є визначення відношення об'єкта управління із зовнішнім середовищем. На даному етапі об'єктом управління виступають інноваційні процеси на підприємствах АТ. До факторів довкілля пасажирських автобусних станцій можна віднести фактори прямого та непрямого впливу. До факторів прямого впливу можна віднести: постачальників; споживачів (пасажирів); конкурентів; закони та державні органи, які регулюють діяльність підприємств АТ. До факторів непрямого впливу віднесемо: технології, стан економіки, соціально-культурні та політичні чинники, ставлення до місцевого населення, міжнародне оточення. Дані фактори є складнішими, оскільки підприємства АТ не можуть точно спрогнозувати їх вплив на підприємство, а також не має прямого впливу на них.

Наступний етап передбачає виділення у складі об'єкта управління ресурсів підприємства, оскільки від їхньої якості та інноваційної складової безпосередньо залежить інноваційний розвиток підприємства.

На останньому етапі необхідно визначити зміст об'єкта управління інноваційним розвитком підприємств автомобільного транспорту. Для цього доцільно буде скористатися процесним підходом, який дозволить уявити

інноваційний розвиток як систему елементів, яка б об'єднала процеси, що забезпечують інноваційність діяльності.

Інноваційний розвиток підприємств АТ в першу чергу має бути спрямовано на вирішення наступних завдань: забезпечення високої якості транспортних послуг; зменшення витрат виконання послуг. Таким чином, основними процесами інноваційного розвитку є: вдосконалення організації перевізного процесу та зниження витрат на експлуатацію рухомого складу.

Література:

1. Шинкаренко В.Г., Криворучко О.М. Формирование объектов при исследовании систем управления. Економіка транспортного комплексу: зб. наук.праць. Харків: ХНАДУ. 2001. Вип. 4. С. 5-11.

2. Горбач Л. М., Кобук А. Л. Інноваційний розвиток у сучасному світі: основні підходи до вивчення. Економіка і менеджмент 2017: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. пр. Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 23–24 березня 2017 р.): в 11 т. Дніпро, 2017. Т. 10. С. 20–22.

3. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80#Text>

СТРАХУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Костенко Ю.О., к.т.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Екологічне страхування з'явилося наприкінці 70-х років ХХ століття як реакція погіршення екологічної безпеки в окремих країнах та у світі в цілому. Більшість індустріально розвинених країн екологічні збитки внаслідок техногенної діяльності становлять 3-6 % ВВП. Спочатку екологічне страхування використовувалося страхування відповідальності за аварійні розливи нафти (започатковано у Японії). Згодом цей вид страхування отримав розвиток інших країнах світу: Англії, Італії, Нідерландах, Сполучених Штатах Америки, Франції, Швейцарії та інших.

Проблема екологічної безпеки є актуальною і для України. В Україні постійно існує загроза надзвичайних ситуацій природно-техногенного характеру. Так у період з 1997 по 2009 р.р. внаслідок 4706 таких ситуацій (1998 природних та 2808 техногенних) постраждало понад 54 тисячі осіб, матеріальні збитки становили 11864 млн.грн . (понад 2,5 млн.грн . на одну надзвичайну ситуацію). Крім того, останніми роками, за офіційними даними, понад 70% території України складають території з небезпечними для людини умовами життєдіяльності, а 1,7 % території віднесено до категорії «територія екологічного лиха» (основна площа відноситься до зони відчуження навколо Чорнобильської АЕС). У умовах актуальним є розвиток екологічного страхування.